

342. DOHOŘELÁ LÁSKA

659.

Mě - la sem sy - ne - čka ja - ko ji - ske - re - čka, u - de - ři - la stře - la do je - ho sr - de - čka.

Měla sem synečka
jako jiskerečka,
udeřila střela
do jeho srdečka.

Galán jsi ty, galán,
ale na hodinu,
jak by mé srdečko
nemělo rozumu.

Hořelo srdečko,
hořelo plamenem,
a dyž dohořelo,
zostalo kamenem.

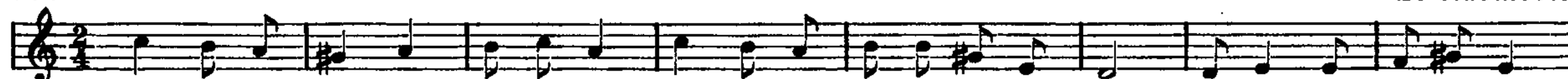
Uder, střelo, uder,
enom ho nezabí!
Po čem by hledaly
moje očka černý?

Ale mé srdečko
dobrý rozum mělo,
že se ledakomu
ošidit nedalo.

343. LÁNÍ PRO CHUDOU

660.

Ze Slavíkovíc

Mě - la sem vče - rá sy - ne - čka, měl o - či ja - ko tr - ne - čka; dne - ska už ho ne - chco,

sly - še - la sem ne - co, lá - li mo je - ho ma - ti - čka.

Měla sem včera synečka,
měl oči jako trnečka,
dneska už ho nechco,
slyšela sem neco,
láli mo jeho matička.

Přišel k nám včera syneček,
voněl mně jako hřebíček;
dneska už ho nechco,
slyšela sem neco,
láli mu jeho tatiček.

Láli mu rodiči vobá,
že su pro něho chudobná;
chudobná děvečka
pro toho synečka,
že su pro ně nešikovná.*)

*) Láli mu oni obadvá:
Vem sobě, kerá neco má,
kerá má dům, rolí,
vinohrad svobodný,
ta bude hospodyň dobrá.

344. PAMÁTKA

661.

Mé sr - de - čko bo - la - vé je těžké ja - ko kameň, mé - ho mi - lé - ho slova, ty mně le - ži - jó na něm.

Mé srdečko bolavé
je těžké jako kameň,
mého milého slova,
ty mně ležijó na něm.

a dyť on mně sliboval
hory, doly a lesy.

Ten prstýnek, cos mně dal,
ten já ti z lásky vrátím,
pro tebe, můj synečku,
srdýčka nezarmótím.

Ten šáteček ode mne,
ten sobě dobře schové,
na mne nezapominé,
žes bévával můj milé.

Mého milého slova,
mého milého řeči,